

Ավետիք Իսահակյան

Դուռըս ափ առած՝ կրծեծե քամին

Դուռըս ափ առած՝ կրծեծե քամին
Ու շենքիս վրա տխուր կհառաչե,
Բայց ես մենակ չեմ. մի ձայն մտերիմ
Ինձ անո՞ւշ, անո՞ւշ, անո՞ւշ կրկանչե: -
Այդ՝ ձեր սրնունջն է, հայրենի ջրե՛ր,
Այդ՝ թոթովանքդ է, իմ սիրուն մանկի՛կ.
Իմ վառ, զմբուխտյա հայրենի ջրե՛ր,
Իմ պայծառ, սիրուն, իմ անգին մանկի՛կ ...

1911

Կ.Պոլիս